

zondelast, en wil zielemedicijn toedienen. En zou men, bij de ligtachting van deze liefdezorg des Heilands, de zondenvrucht en 's Heeren ongenoegen in de geschiedenis van zulk een persoon of gemeente niet kunnen lezen?

En hoe geheel vreemd van den leergragen leerlingsgeest is het, zoo men niet als leerling, maar als regter zich daar plaatst en vergeet, dat Jezus door Zijne vrijmagtig verkorene werktuigen hier arbeid en leert, en wel met doel om ons op te bouwen en te volmaken. — De gevorderde, kinderlijke, onderdanige leerlingsgeest, waardoor men heilbegeerig het middel uit Gods hand gebruikt, neemt niet weg de geestelijk geoefende zinnen des onderscheids, noch de roeping tot onderscheiding van goed en kwaad, welke in volkomene harmonie staat, met dien zachtmoedigen geest, waarin men het woord moet ontvangen. Deze zachtmoedige wijsheid van Boven, die gevorderde leerlingsgeest, waardoor hij dankbaar die hemelvoeding, die herderzorge geniet, zoo geheel in strijd met die lichtzinnige en hoogmoedige beoordeelingszucht, maakt den mensch geen dwaas, zoodat hij de stem des Herders niet van die eens moordenaars zou kunnen onderscheiden, maar geeft hem de zalving, die alle dingen proeft.

Die ter kerke gaat om den man eens te hooren, en zijne gaven te beoordeelen, verbeuzelt den tijd met een nietig sterveling; hij versmaadt Gods boodschap en verspilt zijne ziel.

Die zich ter neder zet, om de regtzinnigheid te beoordeelen, maakt zich door dwazen waan de bediening onnut. En die het waagt door lichtzinnige of versmadende beoordeelingen zijne dwaasheid in het licht te stellen, verderft voor anderen de edelste gave Gods op aarde. Tot verbazing en verstomming, zal de eeuwigheid die roekelooze scherts en waanwijze berispingszucht omtrent de prediking, als schuldig aan de verbreking en uitblussching van het werk des Geestes openbaar maken. — Een jongeling, verslagen onder de prediking, verwacht, te huis komende, dat al de huisgenooten de diepe indrukken met hem deelen, en dat ouders en huisgenooten, daar hij uit schaamte zwijgt, er van zullen beginnen te spreken. Elk echter, zoekt, tot zijne verbazing, verstrooiing in dagelijksche gesprekken. — Hierdoor begint hij zijn eigen gevoel en beschouwing te wantrouwen. Aan tafel zittende, loopen de gesprekken over de personen en kleeding, welke men gezien heeft, en op lichtzinnige wijze over den Prediker. Het benaauwde zijn hart; doch, toen ook ten laatste de vader zich afkeurende aanmerkingen over toon en uitdrukkingen veroorloofde, oordeelde de jongeling zeker in zijne beschouwing te dwalen. Hij werd over zijn ernst nog meer beschaamd, en besloot zich tegen die gevoeligheid te verzetten, welke hij na eenigen tijd worstelens tebovenkwam. Kort daarop overviel hem ziekte en stervensstonde, en het geweten ontwaakte op nieuw; doch, o! wat zielberoerend schouwspel werd het nu voor dat gezin, toen de stervende jongeling de oorzaak zijner verharding en van zijn verloren